

ת"ד 1464/03 - מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל תביעות תעבורה ירושלים נגד סבלנה אורנה בגין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 20-1464 מדינת ישראל נ' בגין

30 Mai 2022

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אוריה

הנאשמה

מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל

תביעות תעבורה ירושלים וש' ע"י ב"כ עו"ד

על כהן

נגד

סבלנה אורנה בגין

הנאשמה

ע"י ב"כ עו"ד ג'אבר יעקב

פסק דין

העובדות

1. הנאשמת הורשעה על פי הودאתה, בעבירות של גרים חבלה של ממש בגין סעיף 38(3) לפקודה, נהגה בקלות ראש בגין סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), או מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה בגין סעיף 67א לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), התקנות הגורמת נזק בגין תקינה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה.

עובדות כתוב האישום

2. بتاريخ 19.05.14 בסמוך לשעה 14:16 נהגה הנאשמת במכונית מסוג סוזוקי מס' רישוי 32-169-73 ברחוב הראל לכיוון כיכר החלילים במושבת ציון.

3. באותו מקום מוצב בהמשך הדרך בכיוון נסיעת הנאשמת מעבר חציה, שלפניהם מוצבים תמרורי 306.

4. אותה שעה הלכה הגב' טלי גרשום (להלן: "הולכת הרגל") והחלה לחצות את הכביש למעבר החציה.

5. הנאשמת נהגה בקלות ראש בכך שלא האטה בהתקרבה למעבר החציה, לא הבחינה מבעוד מועד בהולכת הרגל, לא אפשרה לה לסייע את חציית מעבר החציה בבטחה וגרמה לתאונת בך שפוגעה בה.

6. כתוצאה מה תאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש, בכך שנגרם לה שבר בסקרום בגובה 3', עם אנגולציה קלה. הולכת הרגל אושפזה במשך 6 ימים בבית החולים. רכבה של הנאשמת ניזוק אף הוא.

עבורה התעבורי של הנאשמת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין כל הזכויות שמורות לאתר

7. הנואשת ילידת שנת 1972 בת 50, בעלת רישון נהיגה משנת 2009 לחובתה הרשעה אחת משנת 2010 בעבירה של אי עצירה בתמרור עוצר.

תקיר שירות המבחן מיום 30.3.22

8. הנואשת ילידת ברית המועצות, שם סיימה לימודי תואר ראשון ושני בהנדסת בנין ועלתה לישראל בשנת 1999 עם בנה הבכור בעלה ואימה. לצורך השתלבות בשוק העבודה בישראל היא החלה לימודי סייעוד אותן שיטות, תוך התמודדות עם קשיי הקליטה והטיפול במשפחה.

9. כבר במהלך לימודיה השתלבה בעבודה בבית החולים שם עבדה במחלקות שונות, בחדרי ניתוח ובהדרכת סטודנטים.

10. מטעמים משפחתיים ובריאותיים העיקריים בעיקרם, שלא יפורטו בשל צנעת הפרט, הדורותים תשומת לב רבה וטיפול בבני ביתה, היא ערכה שני נספּך מבחינה מקצועית ובעריה לעבוד כאחות בקופת החולים והתקדמה עד לתפקיד אחות מרחבית.

11. הנואשת קיבלה על עצמה אחריות מלאה לתאונת אף העניקה טיפול רפואי ראשוני להולכת الرجل שנפצעה. היא תיארה תחושות של פחד ובלה מ恐惧 מחשבה כי גרמה לנזק בלתי הפיך להולכת الرجل.

12. על פי התרומות שירות המבחן אישר התאונה השפיע עמוקות על הנואשת והוא מתבקש לדבר על התאונה והשלכותיה. אישר התאונה הוא חייב לאורחות חייה ואינו מספיק דפוס התנהגות של חוסר זירות בכביש.

13. קשיי הנואשת להתמודד עם השלכות התאונה ונטילת הבדיקה את רגשותיה וקשייה מהצפה רגשית עלולים להיות גורם סיכון. כגורם סיכון לשיקום צוינו תפוקודה התקין במסגרת החינוך התעסוקה והמשפחה ואת העובדה כי היא ממצאה את יכולותיה וכישורייה על אף התמודדות אישית ומשפחתית תוך מסירות ומחיבות לילדה ומשפחה. לאור החשיבות בעיוב התאונה הסכימה הנואשת להשתתף בקבוצת טיפול "יעודית".

14. לאור האמור המליך שירות המבחן להטיל על הנואשת צו מב奸 לשנה במהלך תשלוב בקבוצה טיפולית יעודית לנוגדים פוצעים ושל"צ בהיקף של 120 שעות לתועלת הציבור במסגרת תוכל לתרום מכישורייה לצד הטיפול והליוי להם זקנים בני משפחתה.

הריאות והטייעונים לעונש

15. המאשימה הגישה את הרישום התעבורתי של הנואשת (ת/1); ניר התרומות של פסיכוטריפטית ממצב הולכת الرجل (ת/2) וכן מסמכים רפואיים שהוגשו באמצעות הולכת الرجل (ת/3).

טייעוני המאשימה לעונש

16. ב"כ המאשימה צינה כי על אף שהנאשם הודה יש להbias בחשבון שהוא לא עשה זאת בהזדמנות הראשונה ולא חסכה זמן שיפוטי, שכן הודהתה הייתה בפתח ישיבת ההוכחות הראשונה לאחר שהעדים כבר הティיצבו בבית המשפט.

17. לטענת ב"כ המאשימה הערך החברתי שנפגע ממעישה של הנאשמה הוא שלום הציבור ומשתמשי הדרך, שכן הפגיעה הייתה על מעבר חזיה שאמור להיות המקום הבטוח של הולכי הרgel אשר מבקשים לחצות כביש. לטענתה נסיבות ביצוע העבירה חמורות שכן הנאשמת לא אפשרה להולכת הרgel לסייע את חזית הכביש בבטחה ובפגיעה בה גרמה לה חבלות של ממש שאף הצריכו אשפוז למשך שישה ימים בבית חולים ונטילת משככי כאבים.

18. לטענת ב"כ המאשימה התאונה השפיעה על הולכת הרgel אף במישור הנפשי והיא סובלת מחרדות. על אף שמכבה הפיזי השתרף היא עדין סובלת מגבלות. לתאונה הייתה השפעה גם על מצבה המשפחתי.

19. לטענת ב"כ המאשימה, מתוך הענישה נקבע לפי מידת הרשלנות וחומרת הפגיעה בזרים ברף העליון, במקרים של רמת רשלנות גבוהה ופגיעה חמורות העונש עשוי לכלול מאסר בפועל ופסילה למספר שנים וברף תחthon פסילה בפועל לפחות חודשים ואף של"צ. לטענתה, על פי נסיבות המקורה והחבלות שנגרמו יש למקום את עונשה של הנאשמת ברף הבינו של מתוך הענישה.

20. ב"כ המאשימה הוסיפה כי בפקודת התעבורה נקבעה פסילת מינימום של 3 חודשים בתאותות דרכים בהן נגרמו חבלות של ממש ואף מעבר לכך, לפי חומרת החבלות שנגרמו.

21. ב"כ המאשימה עטרה לעונשים הבאים: צו של"צ בהיקף של 250 שעות, מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים לפחות 3 שנים שלא תעבור עבירה של גרים תאונות דרכים שתוצאותיהן חבלות של ממש ונגיעה בזמן פסילה, פסילה בפועל של 14 חודשים, פסילה על תנאי של 7 חודשים, כניסה מרთיע ופיקוח להולכת הרgel.

הולכת הרgel נפגעת העבירהגב' טלי גרשום

22. הולכת הרgel תיארה את נסיבות התאונה שאירעה כאשר הייתה בדרך לאסוף את בתה מהגן ואת פחדה כי היא עלולה להידرس ואת פינויה לבית החולים. לטענתה התאונה השפיעה על כל תחומי חייה ובכל זה, על האימהות, הזוגיות ועל יכולותיה כמורה. היא נזקקה לטיפול נפשי והוא אף מתקשה לחצות כבישים. היא הוסיפה כי תנועותיה מוגבלות וכ途וצאה מההתאונה נקבעו לה 15% נכות.

טעוני ב"כ הנאשמת לעונש

23. ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב בכך שהיא נשאת הודהה ולקחה אחריות. לטענתו יש להתחשב בכך שהיא נשאת עצמה שהיא מקצועה אשר מטפלת ומסייעת يوم יום לשיקם אנשים, סובלת מתוצאות התאונה, ואף תסקיים שירות המבחן מתיחס לכך.

24. לטענתו, הנאשמת לא עזבה את מקום התאונה ואף סייעה להולכת הרgel ויש לקחת בחשבון, כי מדובר בנהגת בעלת רישיון נהגה משנת 2009 ולמעט עברית קנס אחת משנת 2010 הרישום התעבורי שלה נקי.

25. אשר לעניין הענישה ההולמת, לאור הנסיבות ביקש ב"כ הנאשמת לא למצות עמה את הדיון. הוא ביקש לאמץ

את המלצה שירוט המבחן שהמליץ על ענישה שיקומית הכוללת צו המבחן, במסגרת תשתוף הנאשמת בקבוצה טיפולית אשר תוכל להסביר לה את תחושת הביטחון בחיה וצו של"צ שיביא לידי ביטוי את יכולותיה המקצועיות ותרומהה לחברה.

26. לטענותו, כו"ם הנאשمت עובדת כאחות מרחבית בראשון לציון ולצורך עבודתה היא נדרשת לצאת כל יום מוקדם מהבית ולהגיע למקום עבודתה בראשון לציון ומשם ולהתנייד, לביקורי בית של חולמים סייעודים וכן לשיער לבני ביתה. בנסיבות אלה הינה הינה אינה מסכנת איש, ויש בה כדי לתרום ולסייע לאחרים. בנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשמת להימנע מהטלת פסילה לאור האמור ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בהטלת צו מבחן לשנה ו- 120 שעות של"צ.

דברי הנאשמת

27. הנאשמת התנצלה ואמרה כי היא מצטערת ו לוקחת אחריות על התאונה. מאז התאונה היא שרויה בחרדות, אך תפקידיה כאחות מרחבית, מחייב אותה לצאת לטיפול בית במחוז ירושלים ואף בשפלה ואף למקומות שהיא אינה מכירה, דבר אשר מוסיף לחץ שהוא מצוי בו וזאת מעבר לנسبות חייה האישיות.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

28. בהתאם לתיקו 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמידניות הענישה הנווגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנטיותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברגזי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.1.2014).

29. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשעה הנאשמת הם שמירה על חי"ד אדם, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים, חובת הנווגים בדרך למנוע סיכון חי"ד אדם והגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרכ. הנאשמת נהגה בקלות ראש בכר שלא האטה בהתקרבה למעבר חציה לא הבחינה מבעוד מועד בהולכת הרגל ולא אפשרה לה לסיים את חציית מעבר החציה בבטחה. בכר העמידה הנאשמת את ציבור משמשי הדרך בסכנה שה坦משה וגרמה לתאונת דרכים בה נפגע אדם. ברע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 13.08.14) נקבע בין היתר:

**"חובה לשמור על חוקי התנועה היא בcheinת "ונשמרתם מאי לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו),
שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חי' הזולת"**

30. בית המשפט העליון חיווה דעתו לא פעם על חומרת העבירה של גרים תאונות דרכים מעבר חציה ועל הצורך

לצפות גם התפרצות לכיביש של הולci רgel ורשלנות מצדם. כפי שנקבע בرع"פ 11613/04 דזאנאשייל נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 10.1.05):

"בית-משפט זה כבר פסק בעניין החובות המוטלות על נהג בהתקרבו אל מעבר ח齐יה, אשר לפיהן נקבע במפורש הצורך לצפות את התנהגות הולci הrgel, אף אם זו רשלנית (ראו ע"פ 7/958 מלניך נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

כמו-כן נפסק, כי במקרה שנוצר ספק אצל הנהג באשר לכוננות הולci הrgel, עליו להפעיל שיקול-דעתו לחומרה (ראו רע"פ 6918/69 מנסה אחיה נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ראו גם רע"פ 9426/03 שעובי נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). יתרה מכך, במספר פסק-דין נקבעה חובת זהירות מוגברת כלפי ילדים, אף אם אלה לא הראו נוכחות לעבור את הכביש (ראו ע"פ 584/76 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד לא(2) 617; ע"פ 450/74 ג'לי נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(1) 214.)."

31. לאחרונה תוקנה תקנה 67 לתקנות התעבורה ובהתאם לה חלה חובת מתן זכות קדימה גם לאדם שניכר כי בכונתו לחוץ את הכביש והוא משקפת את החומרה היתירה והdagש שניתן החוקיק לחובות זהירות המוטלות על הנהג בגיןה בסמוך למעבר ח齐יה.

32. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לאדם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלו לרשנות עבירות תעבורה נוספת והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. היבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגרמת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונת .

רמת הרשלנות

33. על פי עובדות כתוב האישום בו הודהה הנואמת היא נהגה ברכבה, בנסיבות לא גבואה בדרך עירונית בקרבת כיכר שלפנינו הוצאה תמרורי 306, המਸמנים קרביה למעבר ח齐יה, כאשר הראות הייתה טובה. היא נהגה בקלות ראש בך שלא האטה בהתקרבה למעבר ח齐יה, לא הבחינה מבעוד מועד בהולכת הrgel אשר כבר החלה לחוץ במעבר הח齐יה ופגעה בה.

34. לא ניתן להפריז בחובות זהירות המוטלות על נהג בהתקרבו למעבר ח齐יה, החובה לתת זכות קדימה להולci הrgel המציג בו ולאפשר לו להשלים את ח齊ותו בבטחה. לצורך כך על הנהג להאט את רכבו, אפילו עד כדי עצירה.

לענין זה יפים דברי כבוד השופט חשיין ב-בש"פ 7578/00 שווייקי תחסין נגד מדינת ישראל:

"...מעבר ח齐יה בכיביש מלכתו של הולci הrgel הוא, ורכב כי יתקרב לאוותה מלכאה, חייב הוא לעצור, עד אם יעצור הולci הrgel בשלום את דרכו מעברו האחד של הכביש אל עברו الآخر. נהג רכב הפוגע בהולci הrgel בהלכו למעבר ח齐יה, מחיב עצמו לכואורה במעשה

רשלנות או במעשה רשלנות חמור, וכך, רכב הפוגע בהולך רגל, המצוូ מעבר ח齊ה, ניתן להעלות על הנוגג בו, כי עשה לכואורה מעשה רשלנות. הדבר כמו מדבר בעדו, שבעל הרכב פלש עם רכבו למקום, שאסור היה לו לבוא בו בלי היתר.."

35. על מידת הרשלנות ניתן למודד מನסיבות התאונה המתוארות בכתב האישום והן מדבריה של הולכת הרגל לעניין העונש: "...עברתי מעבר ח齊ה וראיתי רכב שמתקרב אליו. חשבתי על הרגליים שלי שעלולות להיפגע. ואז עפתי לה על האוטו, דפקתי לה על השמזה כמה פעמים וכדי שהיא תראה אותי ונפלתי על הרצפה"

36. הנאשמה לא אפשרה להולכת הרגל לסיים את חציית הכביש מעבר ח齊ה וזאת על אף חובתה לעשות כן ועל אף שעלה פי הנtones במקום התאונה לא הייתה כל מניעה להבחן בהולכת הרגל ולעוזר בזמן. לרשות הנאשמת היה שדה ראה, לפני מעבר הח齊ה הוצבו תמרורים שהזהיר על התקרובות למעבר ח齊ה ונסיעה הייתה האיטה. בנסיבות אלה היה על הנאשמת להבחן בהולכת הרגל אשר כבר החלה לחצות את הכביש לעצורת רכבה ולאפשר להולכת הרגל לסיים את הח齊ה בביטחון וכן להימנע מהפגיעה בה. לעבירה של אי מתן זכות קדימה לא התלווה עבירה נוספת וכן לא מדובר בנסיבות פרטיאת לפני מעבר הח齊ה.

נוכח הנסיבות המתוארות מצאתו כי מדובר ברשלנות ברמה ביןונית.

מידת המسوכנות

37. כתוצאה מההתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלת של ממש, נגרם לה שבר בסקרום בגובה 35, עם אנגולציה קלה, היא אושפזה למשך 6 ימים בבית החולים ונקקה לפיזיותרפיה לאחר מכן. על פי דבירה כתוצאה מההתאונה היא נחלשה ולא יכולה לבצע פעילות גופנית כבעבר כמו כן לטענתה נגרמה לה פגעה בתפקוד בכל מישורי החיים.

נוכח האמור אני קובעת כי מידת המסוכנות של הנאשמת נמוכה עד ביןונית.

מתחם העונשה

38. בפסקת בית המשפט המתיחסת לעונשה בجرائم תאונות דרכים תוך אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר ח齊ה בביטחון, ניתן למצוא רמות עונשה שונות בהתאם לנסיבות התאונה, ונסיבות ביצוע העבירות שגרמו לה. מתחמי העונשה נקבעים בהתאם לאופיו של האירוע ומאפייניו, כפי שמלמדים המקרים הבאים:

39. בע"פ (ח'י) 2586/07 **מקס סימה נ' מדינת ישראל** - הורשע המערער, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות דומות למקרה דנן וכן בעבירה של אי מסירת פרטים. המערער נידון לקנס בסך 2,500 ל"נ, פסילה למשך 5 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים. כב' השופט סאב דחה את הערעור בטען כי העונש נראה סביר, ראוי והולם את נסיבות התאונה.

40. בע"פ(נכ') 1219/07 **מדינת ישראל נ' רונית שחר** - הורשעה הנאשמת בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי האטה לפני מעבר ח齊ה, והתנהגות הגורמת נזק וכן בעבירה של אי מתן זכות קדימה מעבר ח齊ה. גזר הדין כלל קנס בסך 1,400 ל"נ ופסילה על תנאי של 5 חודשים למשך שנתיים. בית המשפט המחויז דחה ערעור שהוגש על גזר הדין בטען כי הnimוקים שעמדו ביסוד גזר הדין להטלת פסילה על תנאי, חרף פסילת מינימום ובכלל זה, עברה התעבורתי הדל של הנאשמת, הודהתה והעובדה שעדי תביעה, כולל הנפגע, לא התייצבו לדין - מוצדקים בנסיבות העניין. צוין כי

העונש, גם שהוא נוטה לccoli, אינו חורג ממתחם העונשה המקבול.

41. בעפ"ת 11-01-15259 **מדינת ישראל נ' ואנד**, הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, והתנהגות הגורמת נזק, כשהולכת הרجل נפגעה בצדקה קשה בתאונת. בית המשפט לא התערב בגין דינו של בית משפט קמא אשר כלל קנס בסך 1,200 ₪, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים, ופסילה בפועל של 6 חודשים, בגין חודשים פסילה מנהלית. בהתייחסו לקשת העונשה בעבירות בהן הורשעה הנאשם ציין בית המשפט כי זו רחבה:

"לאחר שבchnerתי את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים ופסיקה נוספת, שוכנעתי כי העונשים שהוטלו על המשייה מצויים אכן ברף הנמור של קשת העונשה, אך אינם סוטים באופן קיצוני מן העונש הראווי, בפרט בשימן לב לעברה הנקי של המשייה, התנהגותה לאחר התאונת ואופן התנהגותה בכלל, עובר לתאונת ובמהלך השנים שחלפו מאז התאונת ועד היום."

42. בת"ד (פ"ת) 17-01-1662 **מדינת ישראל נ' משה יairo** (פורסם ב번호 23.10.17), הנאשם, נהג אוטובוס, הורשע על פי הودאותו במוגרת הסדר טיעון, בجرائم תאונות דרכים, בעבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בביטחון, נהגה בחוסר זהירות, התנהגות הגורמת נזק ואי האטה לפני מעבר חציה. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון וגרר עליו קנס בסך 2,000 ₪, פסילה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, וחתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪.

43. בת"ד(ח' 17-03-5114 **מדינת ישראל נ' רחל כהן** (פורסם ב번호 13.03.18), הורשעה הנאשם בעבירות דומوت לתיק דין ובית המשפט גזר עליה, פסילה לתקופה של 4 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪. בפסק הדין צוין כי האירוע אינו מאפיין את נהיגתה של הנאשם, הנואשת הוותה בעבודות ונטלה אחריות על מעשה ומайдך מעדותה של הולכת הרجل, הנפגעת, שנזקקה לטיפולים רפואיים ממושכים.

44. בת"ד(ח' 17-04-8156 **מדינת ישראל נ' יהודית אברמוביץ** (פורסם ב번호 19.6.17), הורשעה הנאשם בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בביטחון נהיגה ברשנות. הולכת הרجل לא נחבלה, וירדה מעבר חציה בריצה ללא שהסתכלה ימינה ושמאליה. עברה התעבורתי של הנאשם אינו מכבד והודאהה במסרה מיידית. בית המשפט גזר על הנתבעת פסילה של חודש, קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה על תנאי של 3 חודשים, למשך שנתיים.

45. בת"ד(ח' 17-09-2295 **מדינת ישראל נ' יצחק דוגן** (פורסם ב번호 11.12.17), הורשע הנאשם, על פי הודהתו, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בביטחון, נהיגה בקלות ראש וجرائم חבלה להולכת הרجل. הולכת הרجل לא נחבלה אך סבלה מכ Abrams וקיבלה שלושה ימי חופש מהכובה. על הנאשם נגזרו קנס בסך 1,500 ₪, פסילה לתקופה של 45 ימים, ופסילה של חודשים על תנאי למשך שנתיים.

46. אשר לפסיקה אליה הפנייה המאשימה, הרי נסיבות התאונות ותוצאותיהן שונות באופן ניכר מהמקרה שלפנינו.

ברע"פ 8035/13 אלהר נ' מדינת ישראל(פורסם ב번호 6.03.14) מדובר בתאונה קשה בה פגע נהג משאית בשני הולכי רגל מבוגרים מעבר ח齊ה וגורם להם חבלות משמעותיות. שם הוטלו 18 חודשים פסילה ורכיבים נוספים.

בת"ד 3156-06-10 מדינת ישראל נ' דינן(פורסם ב번호 12.03.12) מדובר בנהיגה בנסיבות בלתי סבירה, סטייה מנתיב ופגיעה חזיתית ברכב שהגיע ממול ופיצעת נוספת. שם עבירה של הנהגת לא היה מכובד והוטלו עליה 250 שעות של"צ פסילה לתקופה של 355 ימים ורכיבים נוספים.

בת"ד 10357-01-16 מדינת ישראל נ' אסור(פורסם ב번호 10.07.17) לא צית הנאשם שהוא נהג מקטורי לאור אדום ופגע בהולכי רגל על מעבר ח齊ה. רישיונו נפסל למשך 24 חודשים והוטלו עליו רכיבי עונשה נוספים.

בת"ד 6197-11-15 מדינת ישראל נ' ברשדק(פורסם ב번호 6.09.17) נסיבות התאונה היו דומות אך החבלות היו קשות יותר והנפגע נזקק לניטוח ושיקום ארוך. על הנאשם הוטלה פסילה למשך 18 חודשים מסר של חודשים בעבודות שירות ורכיבי עונשה נוספים.

47. לפיך אני קובעת כי מתחם העונשה בעבירות המיוחסת לנאשם בכתב האישום בנסיבות דומות נע בין 5 חודשים פסילה ועד 10 חודשים, צו של"צ ופיקוח העבירה וכן רכיבי עונשה נוספים צופי לפני עתיד.

העונש המתאים לנאשם

48. לעולם העונשה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

49. לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם העונשה המקובל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המركזי וזאת בהתאם לנסיבותו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

כך גם קבע החוק, אפשרות לחרוג מתחם העונשה כשינוי אינדיקטיה שיקומית.

50. לנסיבותו האישיות של הנאשם ינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עליהם ביום גרים התאונה. כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם יהודיות.

51. עם זאת יודגש כי ככל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן העונשה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(ח) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (ימים 14.9.16)].

52. מצאתו למקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונשה .

.53. הנאשمت מחזיקה ברישון נהיגה מינית 2009 והגילוון התעבורי שלה נקי למעט עבירות ברירת משפט משנה 2010.

על המסתוכנות הנמוכה של הנאשمت ניתן למסור מסקיר שירות המבחן על פי נהיגה בלתי זהירה אינה מאפיינת את הנאשمت וכן מהתנהגותה לאחר התאונה. הנאשמת לקחה אחריות מלאה על מעשה והביעה חרטה מלאה.

.54. בקביעת העונש ההולם לנאשמת לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן ובכלל זה את השפעת התאונה על הנאשمت ומידת המסתוכנות הנמוכה הנשקפת ממנה. כמו כן לקחתי בחשבון את גילה של הנאשמת, את העובדה כי אין לחובטה עבירות תעבורתיות למעט עבירה אחת בשנת 2010, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת ולהשפעה שעשויה להיות לענישה מחמירה עליה, לאור גילה אiol'ציה המשפחתיים כפי שבאו לידי ביטוי בתסקير ומקום עבודתה. גם תיאור פעולותיה במהלך הקורונה וטיפולה המסור לבני משפחתה יכולים להעיד על תפוקודה החיווי והתקין.

.55. לחומרה, לקחתי בחשבון את תוכואותיה של התאונה בה נחבלת הולכת הרجل חבלות של ממש ואת השפעתן עליה.

.56. לפחות, לקחתי בחשבון את עברה התעבורי של הנאשמת, את נסיבותיה האישיות, את הוודאותה, חיסכון בזמן שיפוטי יקר ואת הבעת החרטה הכננה שלה.

.57. לפיך, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. פסילה מלקלל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.

הנאשמת תפקיד רישיונה או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, בנסיבות בית המשפט, לא יותר מיום 1.11.22.

תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

2. פסילה מלקלל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

3. הנאשמת תבצע 120 שעות שירות לתועלת הציבור כמוסכם עם שירות המבחן ותחל ביצוע העבודות לא יותר מthan 30 ימים מיום קבלת התוכנית ובתיאום עם שירות המבחן.

השירות יכול לשנות את מקום ביצוע העבודות ללא צורך בהחלטה שיפוטית.

היא והנאשمت לא תבצע את השעות במלואן, כי איז פסל רישיונה לשושה חודשים נוספים.

שירות המבחן יcin לנאשמת תוכנית של"צ עד ליום 1.11.22.

4. ניתן ב ذات צו מבחן לפי הנאשמת תעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשمت תשולב

בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת השירות המבחן ותבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים /או אלכוהול
כל שידרש ע"י שירות המבחן.

- .5. **קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים החל מיום 1.9.22.**
- .6. **פיצוי לנפגעת העבירה בסך 3,000 ₪ שיישולם באמצעות בית המשפט עד ליום 1.9.22.**

המצוירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור דין לבית המשפט המחוזי בירושלים.

30.5.22